Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-04-27

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 3 2

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10782

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Δ' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 32.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντὴς καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια ..... 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἡ ἄμεσος καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ριζικὴ ἀναδιοργάνωσις τῆς ἀστυνομίας καθίσταται ὁσημέραι αἰσθητοτέρα. Τὰ πράγματα ἐξίκοντο πλέον εἰς σημεῖον ὀξύτατον καὶ πᾶσα ἀναβολὴ καθίσταται τὰ μάλα ἐπιζήμιος εἰς τὸν τόπον. Ἴσως ὁ τύπος ὑπὲρ κόρον ἐπραγματεύσατο τὸ ζήτημα τῆς ἀστυνομίας, ἀλλ' εἶνε ζήτημα ὅπερ, ἐφ' ὅσον δὲν λύεται, ὡς ἡ ἀνάγκη τὸ ἐπιβάλλει, δὲν πρέπει νὰ παύσῃ ἀπασχολοῦν τοὺς πρὸς ὑπερασπισιν τῶν τοῦ τόπου ἐν γένει ταχθέντας. Δὲν γνωρίζομεν τὰς ἐνεργείας τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς, ἀλλ' οὐχ ἧττον θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ παρατηρήσωμεν τοῖς ἁρμοδίοις, ὅτι πᾶσα τυχὸν ἐπενεχθησομένη βελτίωσις, μὴ σκοποῦσα τὴν ριζικὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ τμήματος, ἀμφιβάλλομεν ἂν θ' ἀποβῇ πρόσφορος εἰς τὸν σκοπόν. Δὲν πρόκειται περὶ σώματος ἔχοντος ἐλλείψεις, ἀλλὰ περὶ σώματος, οὗ τὸ ὅλον σχεδὸν ἀποτελεῖ ἔλλειψιν. Εἶνε σῶμα γαγγραινῶδες, ὅπερ ἀναπόφευκτον ὑπάρχει ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου ὑγιοῦς ἔχοντος συνείδησιν τοῦ προορισμοῦ του. Τ' ἀπαρτίζοντα τὴν ἀστυνομίαν ὄργανα, ἐκτὸς ἐλαχίστων ὅλως ἐξαιρέσεων, παντὸς ἄλλου ζήλου ἐμφορούνται ἢ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν καθηκόντων, καὶ ἂν εἴνέ τι εἰς αὐτὰ κατορθωτὸν, τοῦτο εἶνε ἡ μεροληψία, ἣν ἐπιδεικνύουσι σχεδὸν πάντοτε, οὐδαμῶς λαμβάνοντα ὑπ' ὄψιν, ἐὰν ὁ λαὸς κατακραυγάζῃ κατὰ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ἢ ἂν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ ἐκρηγνύωνται εἰς σφοδρὰς κατ' αὐτῶν διαμαρτυρήσεις ἐν τῇ Βουλῇ. Ἀδιάφορον αὐτοῖς, πράττουσιν ὅ,τι ἂν θέλωσι, καθότι γνωρίζουσιν ὅτι οἱ ἀρχηγοί των ἔχουσι τυφλὴν εἰς αὐτὰ ἐμπιστοσύνην, χαρακτηρίζοντες πᾶν κατ' αὐτῶν παράπονον ὡς στυγερὰν συκοφαντίαν.

Καὶ ἵνα μὴ ἐκληφθῶμεν ὡς λέγοντες ὑπερβολὰς, φέρομεν εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἰσχυρισμῶν μας τὰ ἑξῆς: Πρὸ τριῶν ἡμερῶν συνέβη συμπλοκὴ ἐν κεντρικωτάτῃ ὁδῷ τῆς Λάρνακος μεταξὺ ὀθωμανῶν. Ἐκεῖ ἵσταντο φρουροὶ τῆς τάξεως, τοῦρκοι βεβαίως, οἱ ὁποῖοι τότε μόνον παρενέβησαν πρὸς διάλυσιν τῶν συμπλακέντων, ὅτε πλέον δὲν ἦτο ἀνάγκη, διὰ κολακευτικῶν δὲ λόγων καὶ θωπειῶν ὡδήγησαν τοὺς διαταράξαντας τὴν κοινὴν ἡσυχίαν εἰς .... τὰς οἰκίας των. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβαίνει καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας. Ἀρκεῖ νὰ προκύψῃ μεταξὺ τοιούτων μικρά τις διένεξις καὶ τότε οἱ ζαπτιέδες πιστοὶ καὶ ἀμερόληπτοι τοῦ καθήκοντος ἐκτελεσταὶ θὰ ὁδηγήσωσιν αὐτοὺς δι' ἀποτόμων ὠθήσεων καὶ λακτισμάτων εἰς τὴν εἰρκτήν. Ἔχομεν πρόσφατον παράδειγμα, συνταράξαν λίαν δικαίως τὸν ἑλληνικὸν τῆς πόλεως πληθυσμόν.

Ἀλλ' ἡ τοιαύτη κατάστασις ὁλοὲν ἀποβαίνει ἀφόρητος καὶ ἵνα μὴ κατόπιν ἔχωμεν ν' ἀναγράφωμεν μᾶλλον δυσάρεστα γεγονότα, μὴ περιποιοῦντα βεβαίως τιμὴν εἰς τοὺς διαπράττοντας αὐτά, ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιλάβηται συντόνως τοῦ πράγματος. Προσκολλήσεις Ἀνατολιτῶν, χοιροβοσκῶν καὶ ἐν γένει ἀνθρώπων, ἀγνοούντων παντάπασι τί σημαίνει καθῆκον, εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, δὲν εἶνε ἀνάγκη, νομίζομεν, νὰ τὸ εἴπωμεν, ὅτι ἀναμφισβητήτου βλάβης γίνονται πρόξενοι εἰς τὸν τόπον. Ἀλλ' ἴσως καὶ πάλιν ἀντιταχθῇ ἡ ξηρὰ καὶ ἀνούσιος ἀπάντησις: «ἂς προσέλθωσιν ὑγιᾶ στοιχεῖα». Ἀλλ' ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται τὸ ζήτημα, ὅτι ἡ γλισχρότης τοῦ κυβερνητικοῦ ταμείου δὲν δύναται νὰ προσελκύσῃ ἀνθρώπους ἔχοντας τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ἐργασθῶσιν εὐσυνειδήτως, ἀλλ' ἐπιτρέπει νὰ προσέρχωνται μόνον οἱ ἀντάξιοι τοῦ ἑνὸς σελλινίου καὶ ἐνθένδε δημιουργεῖται ἡ ἀθλία κατάστασις. Ἐφ' ὅσον ἡ κυβέρνησις δὲν ἀλλάσσει τακτικὴν, τὰ πράγματα θὰ καθίστανται χείρονα καὶ ἡ ἀναρχία θὰ βασιλεύῃ ἀνὰ τὴν Κύπρον πρὸς ἔπαινον τῆς περιδόξου κυπριακῆς διοικήσεως.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

[Τὸ κατωτέρω ἄρθρον δημοσιευθὲν ἐν τῇ ἐν Σμύρνῃ ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι «Ἀμαλθείᾳ,» μεταφέρομεν ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Νέου Ἔθνους,» πεποιθότες ὅτι παρέχομεν ἀνάγνωσμα κοινωφελέστατον καὶ πολλοῦ λόγου ἄξιον τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις.]

Ἀνάγκη σοβαρᾶς δημοσιογραφίας ἐν Ἀνατολῇ. Ἀνάγκη, ὑπέρτεροι μικροψιλοτιμιῶν καὶ παθῶν, περὶ σοβαρὰ νὰ καταγινώμεθα ἀντικείμενα, ἅτινα δύνανται νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς ἡμῶν μορφώσεως καὶ ἐξ ὧν τοιαύτη ἢ τοιαύτη ἐπὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων ἡμῶν ἐπίδρασις ἔχει ἐξαρτηθῇ.

Δυστυχῶς ἀνάγκαι πολλαὶ καθ' ἑκάστην καὶ ἀνὰ πᾶν βῆμα καταφαίνονται ἡμῖν, ὡς ἄλλοι Σάτυροι, σαρδώνιον ἐπιρρίπτουσι κατὰ τοῦ προσώπου ἡμῶν γέλωτα, χαίνοντα κοινωνικὰ βάραθρα, κοινωνικαὶ κακίαι καὶ ἕλκη, ὡς τερηδόνες τὸν πολύμοχθον καὶ νοσερὸν ἡμῶν βίον ὑποσιδηρώσκουσαι. Περιφρόνησις πρὸς πᾶν ὅ,τι μετὰ τοσαύτης στοργῆς ὡς ἁγνὸν καὶ ἅγιον ἐγαλουχεῖτο, παγερὰ ἀδιαφορία πρὸς τὴν σωτειραν ἡμῶν θρησκείαν, ἀπάτη, προδοσία εἰς τὰ ἱερώτερα τῶν αἰσθημάτων, δόλος καὶ ψεῦδος παντοχοῦ. Δόλος καὶ ψεῦδος! Ὅ,τι λυμαίνεται τόν τε βίον καὶ τὰ χείλη. Ὁ χαρακτὴρ τῶν ταπεινῶν, ὁ πένθιμος ἄγγελος, ὁ ἀγγέλων ὅτι τὰ πάντα διεφθάρησαν, ἡ βαρεῖα ὀσμή, ἡ τεκμαιρομένη ὅτι πᾶν γενναῖον καὶ ἀνδρικὸν αἴσθημα ἐσβέσθη. Ρίψωμεν ἓν βλέμμα ἐπὶ τῆς νεότητος ἡμῶν, τῆς ἐκπροσωπούσης τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, τῆς συγκεντρούσης τὰς γλυκυτέρας αὐτῆς ἐλπίδας. Θὰ ἴδωμεν αὐτὴν ἢ ἐν τοῖς καφωδείοις καὶ ἀλλαχοῦ κυρτὴν, δειλὴν, μὲ τεταμένας χεῖρας ἐξαντλοῦσαν εἴ τι εἰς τὰ στήθη ἀνδρικὸν καὶ γενναῖον ἐγκλείει, ταπεινωθεῖσαν δὲ τοσοῦτον, ὥστε ὡς ἀμοιβὴν νὰ ἀποκτᾷ τὴν ἀνανδρίαν καὶ τὴν φθίσιν, ἢ ἐν τοῖς περιπάτοις μὲ τὰ χειρόκτια καὶ τὸ μαστίγιον ἀνὰ χεῖρας δειλῶς ἐπιδιώκουσαν τὸν χαιρετισμὸν ἰσχυροῦ τινος, μετὰ θράσους δὲ αἰσχυνομένην νὰ χαιρετίσῃ ἄνθρωπον τοῦ λαοῦ, ἵνα μὴ ἐκπέσῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς παρατυχούσης δεσποινίδος. Εἶναι νεότης ἑλληνικὴ ζῶσα ὑπὸ αἰπὸν καὶ μυρόεντα οὐρανὸν, ὑπὸ ροδοστεφὲς καὶ εὐμελὲς κλῖμα; Εἶναι νεότης μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ψυχὴν, τὸν κεραυνὸν εἰς τὸ βλέμμα; Οἴμοι! μαύρη καὶ πικροτάτη ἀλήθεια. Τὰ στήθη αὐτῆς βαρὺς πιέζει χειμὼν καὶ μόνον ποῦ καὶ ποῦ ἀλκυονίδες τινὲς φαίνονται, προσπαθοῦσαι νὰ ψάλωσιν ἔαρ. Ἴδετε τὴν κοῦρον τάσιν τῶν Ἑλληνίδων κυριῶν καὶ δεσποινίδων καὶ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων ἀνδρῶν νὰ παρορῶσι τὰ ἑλληνικὰ ἡμῶν καταστήματα καὶ προϊόντα καὶ νὰ προτιμῶσιν, ἐπιδεικνύμενοι, μάλιστα τὰ ξένα, εἰ καὶ ἐκεῖνα καὶ εὐτελέστερα καὶ ἀκριβώτερα εἶναι. Τὸ φόρεμα ἡμῶν πρέπει νὰ κοπῇ ὑπὸ τῆς Μαντὰμ Α'. καὶ νὰ ραφῇ ὑπὸ τῆς Ματμουαζὲλ Β. Αἱ καλλιτέχνιδες καὶ ἐργατικαὶ ἡμῶν ράπτριαι τί νὰ γίνωσιν; Τὰ ἑλλην. ἡμῶν καταστήματα καὶ μετ' αὐτῶν ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἀξιοπρέπεια πῶς θὰ διατηρηθῶσιν; τὰ κοινωνικὰ ἡμῶν καθιδρύματα, τὰ ἐκ τούτων...; βλακεία· ἀρκεῖ ὁ συρμός. Ταπεινούμεθα ἔπειτα καὶ ἐπαίτιδα τείνομεν χεῖρα. Πρὸ παντὸς ὁ συρμός. Ἔγε λοιπὸν τὴν διάνοιαν πλήρη φωτὸς, αἰσθάνου ἐπὶ τοῦ στήθους τὴν ἀθανασίαν εἰς τοὺς παλμοὺς, βύθιζε τὸ ὄμμα εἰς τὸν ὁρίζοντα ἐπὶ τοῦ ἀπείρου... ὅταν ἡ ζωὴ εἶναι λιπόθυμος ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ καθαρὸς ὁ νοῦς, γίνεται τῆς ψυχῆς πιεστήριον ἡ διάνοια καὶ θραύεται ὑπὸ τοιοῦτον μέγεθος τὸ στῆθος. Ἐπιτιμῶν, χαρακτηρίζεσαι ὡς ἐξωνειδίζων καὶ παρρησιαζόμενος ὡς καταφρονῶν. Κερδαίνεις ἄλλως τε ὅ,τι κερδίζουσιν αἱ αἰθέριαι καὶ ποιητικαὶ ἐκεῖναι ψυχαὶ, ἀριπτάμεναι, ὀνειροπόλοι πέλειαι, πρὸς τὰς μαγικὰς καὶ ἀπατηλὰς τοῦ ἰδανικοῦ χώρας, ὅ,τι κερδίζουσι αἱ ἐλεήμονες καὶ ἀγαθαὶ ἐν τῷ κόσμῳ καρδίαι, τὴν ἀπάτην καὶ τὸ δάκρυ.

Μή τις, πρὸς Θεοῦ, ὑπολάβῃ ἡμᾶς, γράφοντας οὕτω, σοβαρευομένους καὶ ἀποτροπιαζομένους ὅ,τι λεπτὸν, εὐγενὲς καὶ ὡραῖον. Ὄχι, μὰ τὴν Ἥβην· νωδοὶ ἀκόμη δὲν εἴμεθα, ἔχομεν ὅμως ἔτι καρδίαν, ἥτις ἐξανίσταται ὑπὸ τοῦ πόνου, ὃν προξενεῖ ἡ ὁλοὲν ἐπικρατοῦ-

σα τῶν ἠθῶν ἔκλυσις. Ἔκλυσις, ἥτις τὴν πηγὴν ἔχει ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν κατὰ μίμησιν καὶ οὐχὶ κατὰ λόγον ὑπεισαχθέντος ψευδοπολιτισμοῦ, τοῦ παραλύσαντος ὄχι μόνον τὰ ἤθη, ἀλλὰ καὶ τὸν μόνον μένοντα συνεκτικὸν δεσμόν, τὴν σωτείραν θρησκείαν.

Θρησκεία. Πόσας καὶ οἵας παρηγορίας δὲν ἐγκλείει τὸ εἰς τὰ στήθη τοῦ τλήμονος ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου ἐγχαραχθὲν γλυκὺ τοῦτο αἴσθημα; Πόσων μεγάλων ἰδεῶν καὶ πράξεων δὲν ὑπῆρξε γενέτειρα ἡ μελέπονους αὕτη τῶν ἐλπίδων πυκνή, ὁ στερρὸς καὶ πανίσχυρος οὗτος τῶν ἀδυνάτων θισμός, τὸ λιγύπνουν τοῦτο ἄλσος, ἔνθα ὁ νοῦς διαιτᾶται καὶ ἀναψύχεται; Ποσάκις ὁ τλαίπωρος ἄνθρωπος πληττόμενος ὑπὸ δηλητηρίων κέντρων ἀντὶ νὰ γονυκλιτήσῃ καὶ κύψῃ χαμηλῶς ὑπὸ τὰ ἄγθη, δὶν ἤγειρεν μετὰ καρτερίας ἀρράστου ὑπερήφανον καὶ γλυκὺ τὸ μέτωπόν του, διότι ἤλπισεν ἐπὶ τὴν θρησκείαν; Καὶ τὴν ἐλπίδα ταύτην τὴν γλυκείαν, τὴν μόνην εἰς τὰς θλίψεις τοῦ ἀνθρώπου παρηγορίαν, ἡ πάγερα ἀπιστία καὶ ἄρνησις πάσης ὑπερφυσικότητος τῶν ὑπὸ τοῦ ἄγαν πολιτισμοῦ σηπομένων αἰμάτων ζητεῖ νὰ συγκαλύψῃ καὶ νὰ θάψῃ ὑπὸ τὸ χῶμα. Ἀλλὰ δὲν εἶνε πλέον ἡ σκληρὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ ἔχῃ πλήρη ἐλπίδων καὶ ἀγάπης τὴν καρδίαν διὰ τὸ μέλλον, νὰ δυδίζῃ αἰθέριος τὸ ὄμμα ἐπὶ τοῦ ἀπείρου, νὰ ἔχῃ τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν ψυχήν, τὴν εἰλικρίνειαν εἰς τὰ στήθη, τὴν περιβόητον ἀνεξαρσίαν καὶ τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος βίου ἐπαγγελίας τῆς θρησκείας, νὰ ζῇ τέλος χαρὰ ἐνὸς λατρευομένου ἀγγέλου, μὲ τὴν πεποίθησιν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συναντήσῃ αὐτὸν ἐν ἄλλῳ τινὶ εὐδαίμονι κόσμῳ καὶ αἴρνης ἢ ἐκ τῆς ἀπιστίας ἀμφιβολία, ὡσεὶ παγερὰ φωνὴ ἐπὶ ἡμιθανοῦς τέρνου, νὰ ρίπτῃ πάγον, ψυχρὸν πάγον πρὸ τῶν ἐρειμῶν τοῦ; Ἀναρωτώνται ἀρτίως καὶ λέγουσιν ἐν τῷ πρόδοτικῷ τούτῳ κόσμῳ τίνα καὶ τίνα ἀγνὰ καὶ ὑψηλὰ πράγματα, τίνα καὶ τίνα γλυκεῖα καὶ μελίπνοα ἐλπίδας, ἄνευ πραγματικῆς προδοσίας; Ἡ εὐτυχία, λέγουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶνε στιγμὴ καὶ ἡ στιγμὴ αὕτη ἔστω καὶ ἐὰν πεπόμπευται ταχεῖα ὡς ἄστρον ἄνευ ἐλπίδος, ἐπ' ἄλλην ἄλυπον καὶ ἄφαρκτον εὐτυχῆ ζωήν;

Ἡ ἀπιστία πρὸς πᾶν ὑπερφυσικόν, ἡ ἐγκεκαλυμμένη ἀθεΐα, ἡ καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῶν μελῶν τὸ ἐρπύλλιον τῆς ἐπιστήμης μαρτύρων ἐξαχθεῖσα καὶ ἔλκουσα κατὰ μόνας ἐξ ἀπολαύσεως ἀπολαύσεις ἀπὸ τοῦ στήθους ἡμῶν τὰς ἐγκωτέρας καὶ γλυκυτέρας ἐλπίδας, νὰ παρελθοῦν τοὺς μάλιστα συνεκτικοὺς δεσμοὺς τοὺς κρατοῦντας τὸ ἔθνος ἡμῶν. Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀπολαύσεις ὁ πόθος τῶν κατοικούντων, ἐπιδιωκόμενος πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἐπιδιωκόμενος πρὸς τὴν ἐπιστήμην, ἐπιδιωκόμενος πρὸς τὴν ἐπιστήμην νεωτερικὴν ἑστίαν ὑπὸ πολλῶν χλευάζεται, ὑπὸ ἄλλων κρίνεται ἄσκοπος καὶ ἀνωφελὴς καὶ ὑπὸ ἄλλων θεωρεῖται ἴδιον οὐχὶ πεπολιτισμένης ἀλλὰ βαρβάρου καταστάσεως! ἡμέρᾳ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὅλος ἐπιδιώκεται οὕτως ἡ εἰσβολὴ καὶ παρ' ἡμῖν τῶν διαφόρων ἀποτροπαίων κοινωνικῶν ἀσχημιῶν καὶ κακουργημάτων τῶν ὅλως τέως ἀγνώστων ἐντῇ χώρᾳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐπεκράτει εἰς τὸν ὑπάτον βαθμὸν τὸ σέβας τὸ οἰκογενειακόν, ἡ ἀγάπη ἡ οἰκογενειακή, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁλόκληρος ἡ κοινωνία ἡμῶν ἐστηρίζετο, καὶ θεωρεῖται βάρβαρος ἄνευ λεπτότητος καὶ ἀνατροφῆς εἴ τις, ἀποτροπιαζόμενος τὴν ἐνεργῶσαν ἔκλυσιν ἠθῶν, ἐμμένει εἰς ὅ,τι τὰ πάτρια διδάσκουσιν, εἰς ὅ,τι ἡ τιμή, ἡ ἀρετή, ἡ θρησκεία ἐπιβάλλει. Κινδυνεύει τις ἐὰν τολμήσῃ ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν παροῦσαν ἔκλυσιν, νὰ θεωρηθῇ Δαχομείτης, ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ᾗ οἱ πατέρες ἡμῶν διὰ τῆς θρησκείας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν αὐστηρῶν ἠθῶν μόνον ἐδημιουργήσαν καὶ παρεδώκαν ἡμῖν τὰ πάντα. Νῦν τὰ κακουργήματα αἰρόνται, αἱ ἁρπαγαί, αἱ κλοπαί, αἱ δημιουργούμεναι σφαγαί, αἱ εἰς ἕκαστον βῆμα προσπίπτουσαι κλίναι τῶν ὀργίων εἰσὶ τοῦ πολιτισμοῦ προϊόντα καὶ τὰ χρήματα οὕτως ἢ ἄλλως κερδιζόμενα, εἶνε ἡ ἐγκάρδιος ὠμότης καὶ πάντων, θρησκευτικαὶ δὲ πεποιθήσεις, ἀρετή, αὐστηρότης ἠθῶν, συγγενεῖς καὶ κοινωνῶν, οἰκογενειακὸν σέβας, ἀνύμφωνοι εἰσὶ λέξεις κεναί, πρεσσούσης κεφαλῆς ὄνειρα. Οἴμοι! πόσον ἔχει δίκαιον ὁ ἐθνικὸς ποιητὴς Α. Παπασχᾶς, ὅτε ἐν τινι ποιήματί του τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἔκλυσιν περιγράφοντι, τύχοι νὰ μείνῃ ἡ Ἑλλὰς τοῦ ἀπολίτιστος, ἡμιαγρία, ἐὰν πολισμὸς εἶνε καὶ λέγεται ἡ παροῦσα τῶν κοινωνιῶν ἔκλυσις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Πολλοὶ ἀποροῦσι, καὶ δικαίως, διατί δὶς ἐορτάζομεν οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ τὸ ἅγιον Πάσχα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν κυριακήν, ἥτις εἶνε ἡ πρώτη μετὰ τὴν πανσέληνον γενομένην τὴν παρασκευὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, τοῦτο δ' ἔκαμε οἱ Ἑβραῖοι ἑορτάσαντες τὸ ἑαυτῶν Πάσχα τῷ παρελθόντι σαββάτῳ. Τὴν ἀπορίαν ταύτην ἐρχόμεθα νὰ λύσωμεν ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἔγινε τῇ, ὡς γνωστόν, τὴν ἑπομένην τοῦ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, τὸ ἑπτάμερον οὖν ἑορταζόμενον καὶ εἴπερ ἑορτάζεται κατὰ τὴν πανσέληνον τοῦ πρωτοτόκου μηνὸς Νισὰν, συμβαίνει ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἡμέραν ἐορτάζεται. Διὸ ἡ ἐν Λουκᾷ κατὰ τὸ 32ον Α. ἔτος γενομένη οἰκουμενικὴ σύνοδος ἔθετο τὸν κανόνα, ὅτως ἑορτάζωμεν τὸ ἅγιον Πάσχα τὴν πρώτην κυριακὴν μετὰ τὴν πανσέληνον τὴν μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν, ὅφεις δὲ ὡς ἡμέρας τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας τὴν 21 Μαρτίου διὰ παντός. Καὶ οἱ ἔχοντες τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον Χριστιανοί, Καθολικοὶ καὶ Διαμαρτυρόμενοι, ὁρίζουσι τὸ πάσχα κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα, ἐν τούτοις ὅμως ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα τούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν συμπίπτει μὲ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα τῶν ἐχόντων τὸ ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον ὀρθοδόξων, ἀλλὰ πρότερον. Τοῦτο δὲ γίνεται κυρίως διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία συμβαίνει ἤδη κατὰ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον τὴν 9 Μαρτίου καὶ ἐὰν γείνῃ πανσέληνος ἡμέραν τινὰ πίπτουσαν μεταξὺ τῆς 9 καὶ τῆς 21 Μαρτίου ε. π., οἱ ἔχοντες τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον δύνανται νὰ ἑορτάσωσι τὸ πάσχα, διότι οὗτοι τὴν καθ' ἡμᾶς 9ην Μαρτίου ἔχουσιν 21ην, ἐνῷ ἡμεῖς μὴ θεωροῦντες αὐτὴν ὡς πανσέληνον τοῦ Πάσχα, καθὸ συμβαίνουσαν πρὸ τῆς 21ης Μαρτίου τοῦ ἡμετέρου ἡμερολογίου, θὰ περιμένωμεν τὴν ἀκόλουθον πανσέληνον ἵνα ἑορτάσωμεν τὸ Πάσχα, τοῦθ' ὅπερ συνέβη καὶ ἐφέτος. Καὶ κατὰ ταῦτα ὅμως πάλιν ἔπεπε νὰ ἔχωμεν Πάσχα, ὡς ἐν ἀρχῇ εἴπομεν, τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ. Αἰτία δὲ τῆς βραδύτητος ταύτης εἶνε ὅτι τὰς ἡμέρας καθ' ἃς θὰ εἶνε πανσέληνος, προϋπολογίζομεν κατὰ τὸν καλούμενον κύκλον τῆς σελήνης ἢ κύκλον τοῦ Μέτωνος, καὶ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον ἡμέρα τῆς μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν πανσελήνου κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος εἶνε ἡ 12 Ἀπριλίου, καὶ οὐχὶ ἡ 8, ἥτοι μεταξὺ τῆς φυσικῆς πανσελήνου καὶ τῆς προϋπολογισθείσης ὑπάρχει διαφορὰ 4—5 ἡμερῶν.

Ὅπως δὲ γείνωμεν καταληπτότεροι τοῖς πολλοῖς, χάριν τῶν ὁποίων γράφομεν ταῦτα, ἀνάγκη νὰ διαλάβωμεν ἐν ὀλίγοις τὰ περὶ τοῦ κύκλου τῆς σελήνης, ὅστις ἐγένετο παραδεκτὸς ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, πρὸς εὕρεσιν τῶν μετὰ τὴν 21 Μαρτίου πανσελήνων. Ὁ ἐπὶ Περικλέους ἀκμάσας Ἕλλην ἀστρονόμος Μέτων εὗρεν ὅτι 19 ἔτη ἔχουσιν ἴσην περίπου διάρκειαν πρὸς 235 σεληνιακοὺς μῆνας ὥστε ἐὰν ἐπὶ 19 συνεχῶς ἐτῶν σημειωθῇ εἰς ποίας ἡμέρας τοῦ ἔτους συμβαίνουσιν αἱ νέαι σελῆναι καὶ αἱ πανσέληνοι, καθ' ἕκαστον ἔτος τῶν ἑπομένων 19ετῶν περιόδων θὰ συμβῶσιν αὗται κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας τοῦ τὴν αὐτὴν τάξιν κατέχοντος ἔτους. Ἡ περίοδος τῶν 19 ἐτῶν καλεῖται κύκλος τῆς σελήνης, ὁ δὲ ἀριθμὸς ὁ δεικνύων τὴν τάξιν ἔτους τινὸς ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ καλεῖται χρυσοῦς ἀριθμός. Τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους χρυσοῦς ἀριθμὸς εἶνε 14, ἤτοι τὸ ἔτος 1894 εἶνε τὸν 14ον τοῦ κύκλου τῆς σελήνης, τὸν αὐτὸν χρυσοῦν ἀριθμὸν θὰ ἔχωμεν ἕκαστον ἑξῆς 19ον ἔτος, ἤτοι κατὰ τὰ ἔτη 1, 913, 1,932 καὶ καθ' ἑξῆς θὰ συμβῶσι αἱ πανσέληνοι καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ φάσεις κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμερομηνίας, ὡς καὶ ἐφέτος. Αἱ ἑπόμεναι ἡμῶν 19 ἐτῶν καὶ 235 σεληνιακῶν μηνῶν δὲν εἶνε ἀκριβῶς ἴσαι, ἀλλ' ὑπάρχει διαφορὰ 2 ὡρῶν καὶ πλέον, ἤτοι ἡ πανσέληνος καθ' ἕκαστον 19ον ἔτος γίνεται 2 ὡρας πρότερον ἢ κατὰ τὸ προηγηθέν, ὁ δὲ χρόνος οὗτος ἐπισωρευθεὶς ἀπετέλεσε τὴν μεταξὺ τῆς φυσικῆς καὶ τῆς προϋπολογιζομένης πανσελήνου διαφορὰν τῶν 4 ἡμερῶν.

ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Εὐχαρίστως ἐμάθομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔπεμψεν ἐπὶ τόπου ὑπαλλήλους τοῦ τμήματος τῆς δεκάτης, ὅπως ἐξετάσωσιν ἐπισταμένως τὴν ὑπὸ τῆς χαλάζης προσγενομένην ζημίαν εἰς χωρία τινὰ τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τοὺς ζημιωθέντας, οἵτινες καὶ ἐζήτησαν δι' ἀναφορῶν βοήθειαν.

—§—

Κατὰ τὰς ἡμέρας πέμπτην καὶ παρασκευὴν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐγένοντο αἱ ἱπποδρομίαι Λευκωσίας, τεσσαρεσκαιδεκάτων ἐν ὅλῳ δέκα καὶ πέντε ἀγώνων, ἐπὶ τὴν πρώτην ἡμέραν καὶ ὀκτὼ τὴν δευτέραν. Νικηταὶ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἀνεδείχθησαν:

Ὁ «Ἀντάρ» τοῦ κ. Μογάβγαπ, ἀπόστασις 1 1)2 μίλιον, βραβεῖον Λ. 10. Ὁ «Χατίτ» τοῦ Χαλὶλ Βέη, ἀπόστασις 1 3)4 μιλίου, βραβεῖον Λ. 15. Ὁ «Ἰσκέντερ» τοῦ κ. Μόρτον, ἀπόστασις 2 μίλια, βραβεῖον Λ. 20. Ὁ «Χέρμιτ» τοῦ κ. Ζαρίρη, ἀπόστασις 1 1)4, βραβεῖον ἓν κύπελλον ἀργυροῦν, ἀξίας 25λιρῶν, προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ. Ὁ «Λατίτ», ἀπόστασις 1 μίλιον, βραβεῖον Λ. 20. Ὁ «Μέλιξ» τοῦ Ἀρίφ ζαπτιέ, ἀπόστασις 1 μίλιον, βραβεῖον Λ. 3. Καὶ ὁ «Λέκασυ» τοῦ κ. Riordan's, ἀπόστασις 1 1)4, βραβεῖον Λ. 10.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐνίκησαν οἱ ἑξῆς:

Ὁ «Πάτζερ Πρέντ» τοῦ κ. Drew's, ἀπόστασις 1 μίλιον, βραβεῖον Λ. 10. Ὁ «Χείμαρρος» τοῦ κ. Α. Μιχαηλίδου, ἀπόστασις 3)4 μιλίου Λ. 8. Ὁ «Χατίτ» ἀπόστασις 2 1)2 μίλια βραβεῖον Λ. 30. Ὁ «Λίνος» τοῦ κ. Α. Μιχαηλίδη, ἀπόστασις 1 1)2 μίλιον, βραβεῖον Λ. 12. Ὁ «Ἰσκέντερ», ἀπόστασις 1 1)2 μίλιον, βραβεῖον Λ. 15. Ὁ Δόγλας τοῦ κ. Μάνους, ἀπόστασις 1 μίλιον, βραβεῖον Λ. 8. Ὁ «Οὐέρτ» τοῦ Κιαζίμ βέη, ἀπόστασις 1 1)2 μίλιον βραβεῖον Λ. 15. Καὶ ὁ «Πάτζερ», ἀπόστασις 1 μίλιον, βραβεῖον Λ. 10.

—§—

Αἱ ἱπποδρομίαι Βαφαείων θὰ τελεσθῶσι τὴν 11ην καὶ 12ην Μαΐου.

—§—

Τὸν Γιαλλοῦρον μετέφερον ἐκ Πάφου διὰ Λεμεσοῦ καὶ Λάρνακος εἰς τὰς ἐν Λευκωσίᾳ εἰρκτάς.

—§—

Τὴν τρίτην κατέπλευσαν τ' αὐστριακὰ ἀτμόπλοια. Εἰς τοὺς ἐπιβάτας καὶ τὰς πραγματείας τοῦ ἐκ Κω πόλεως ἀτμοπλοίου ἐπεβλήθη 24 ὥρας κάθαρσις, καθὸ προερχομένου ἐξ ἐπιχολέρου τόπου.

—§—

Διὰ τοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ κ. L. Fiorillo. φωτογράφος τῆς Α. Υ. τοῦ Χεδίβου, προτιθέμενος νὰ φωτογραφήσῃ τὰ μᾶλλον ἀξιοθέατα μέρη τῆς νήσου.

—§—

Χθὲς κατέπλευσε τὸ «British Prince» τῆς ἑταιρείας «Prince Line», ὅπερ ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν εἰς Ἀμμόχωστον, Ἰόππην καὶ Λιβερπούλην. Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἐπανακάμπτει ἐκ Συρίας ὁ «Σουηδὸς Πρίγκηψ.»

—§—

Διὰ τοῦ «British Prince» ἀνεχώρησεν εἰς Ἰόππην ὁ κ. Νικόλαος Κίρζης.

—§—

Τῇ παρελθούσῃ τετάρτῃ ἐξητάσθησαν ἐν Λεμησσῷ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Λάρνακος ἀνώτεροί τινες ἄγγλοι ὑπάλληλοι εἰς τὴν νεοελληνικήν. Τὴν 7ην Μαΐου ἐξετασθήσονται καὶ ἄλλοι ἐν Λευκωσίᾳ.

—§—

Ὁ κ. Santi Soraci, διατρίβων ἀπό τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα προτίθεται νὰ δώσῃ θεατρικὴν παράστασιν μεθαύριον τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ θεάτρῳ ἡ «Μέλισσα». Ἀντὶ ἑνὸς μόνου σελλινίου δύναταί τις νὰ ἴδῃ τὸ μεγαλήτερον θέαμα τοῦ κόσμου, κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Soraci, τὴν ἐξ ἀνδέων γυναῖκα, φαντάσματα ὁρατὰ καὶ μυστηριώδη καὶ διάφορα ἄλλα προκαλοῦντα τὴν ἔκπληξιν τοῦ θεατοῦ.

—§—

ΝΕΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ἐκόμισεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ἀνδρέας Παντελάκης διὰ τοῦ τελευταίου αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου, ἐν ᾗ δύναταί τις νὰ εὕρῃ τας σπουδαιοτέρας ἱστορίας, τὰ ἐκλεκτότερα μυθιστορήματα καὶ ἐν γένει τὰ διδακτικώτερα καὶ ὠφελιμώτερα ἔργα τῶν διασημοτέρων συγγραφέων καὶ μυθιστοριογράφων· τὰ ἔργα τοῦ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ μετ' εἰκόνων. Ἔτι δὲ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, οἷον τὴν Ἱερὰν Σύνοψιν, τὰ Ἅγια Πάθη κομψῶς δεδεμένα καὶ ἄλλα. Τιμαὶ εὐθηνόταται.

Πολυτίμου ὑπάρξεως ἐστερήθη ἡ Λάρνακ ἐν τῷ θανάτῳ ἐναρέτου μοναχῆς, τῆς

SOEUR SOPHIE,

συμβάντι τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος σαββάτου ἐν τῇ ἐνταῦθα Μονῇ τῶν Καλογραιῶν, ἕνεκα ἰσχυρᾶς καὶ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας. Ἡ θανοῦσα διήγαγε τὸ πλεῖστον τοῦ βίου αὐτῆς ἐν Κύπρῳ, ἔνθα εὐόρκως καὶ εὐσυνειδήτως ἐξεπλήρωσε τὸ εἰς αὐτὴν ἀνατεθὲν ἱερὸν καθῆκον. Κεκτημένη ἐμβριθῶν ἰατρικῶν γνώσεων παρεῖχεν εὐγενῶς τοῖς πᾶσι τὴν πολύτιμον ἀρωγήν της, διὰ πάντας δ' ἦτο φιλόστοργος μήτηρ καὶ ἐπροθυμεῖτο πάντοτε νὰ ὠφελήσῃ τὸν πλησίον αὐτῆς ἄ εὐ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκεύματος, ὡς ἀληθὴς Ἀδελφὴ τοῦ Ἐλέους, διὸ λίαν εὐλόγως τὸν θάνατόν της ἐθρήνησαν πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς ἐν Λάρνακι κοινωνίας στεύσασαι προθύμως κατὰ τὴν κηδείαν αὐτῆς, ὅπως ἐκδηλώσωσι τὸν πρὸς τὴν θανοῦσαν ἄπειρον αὐτῶν σεβασμὸν καὶ ἀγάπην καὶ χύσωσι εὐγνώμονα δάκρυα, ἐφ' οἷς ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων εἰργάσατο.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐψάλη ἐν τῷ ἐν Λάρνακι ναῷ τῶν Καθολικῶν «Terra Santa,» ὑπερπληρωθέντι πλήθους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, κατετέθησαν δὲ διάφοροι στέφανοι, ἐν οἷς καὶ ἐκ μέρους τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Λάρνακος.

Ὑπὲρ τῆς ἀποθανούσης μοναχῆς ἐπιφωνοῦμεν τὸ: αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῆς!

Ἀπέθανεν ἐν Λευκωσίᾳ ὁ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΑΚΗΣ, δασονόμος, ἀνὴρ ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ πάντων διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ τιμιότητα καὶ εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρός του. Κατὰ τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἐγκωμιάζει ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις καὶ ὡμίλησε ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ του, παρῆσαν δὲ ὁ ἀρχιδασονόμος καὶ ὁ διοικητὴς Λευκωσίας.

Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι αὐτόν!

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΔΡΑΜΑ. ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Πρό τινων ἡμερῶν ἀπέθανεν ἀπροσδοκήτως ἐν Ἀμβέρσῃ ὁ κ. Α... συγγενὴς μιᾶς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καὶ ἐντίμων οἰκογενειῶν τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ νεκρὸς ἐνεταφιάσθη εἰς τὸ οἰκογενειακὸν ὑπόγειον τοῦ Lubbeck, καὶ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο δὲν ἐκίνησεν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, ὁπότε τὴν πρωΐαν τῆς πέμπτης ὁ ἀναχωρητὴς κ. Hoyait, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ, ἑνὸς γραφέως καὶ τῶν νομίμων ἰατρῶν ἀφίκετο ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ δικαστηρίου τῆς Ἀμβέρσης ἐν Louvain.

Ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος κ. Vandeu Hove, ὅστις τοὺς ἀνέμενε, μετέβη παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ τεθνεῶτος κατοικοῦντι ἐν Louvain καὶ τὸν ἱκέτευσε θερμῶς, ἵνα ἑνωθῇ μετ' αὐτῶν καὶ ἐπικυρώσῃ τὴν ταυτότητα τοῦ νεκροῦ, εἰς ἔκταρξιν τοῦ ὁποίου τὸ δικαστήριον προέβη ἀμέσως.

Ἡ αὐτοψία ἐγένετο παρευθύς. Ἐὰν δώσῃ τις πίστιν εἰς τὰς κυκλοφορούσας φήμας εἶναι ὡς φαίνεται ἡ τρίτη ἀποβίωσις, ἥτις ἐγένετο ἐν Ἀμβέρσῃ ἐντὸς βραχέος χρόνου ἐν τῇ οἰκογενείᾳ Α.... ὑπὸ παραπλησίας περιπτώσεις. Ὁμιλοῦν ἀορίστως περὶ τριπλῆς δολοφονίας, εἰς ἣν δὲν εἶνε ξένον ὑποκείμενον, ἀνήκον εἰς τὴν ὑψηλοτέραν κοινωνικὴν τάξιν τῆς Ἀμβέρσης. Προφανῶς ὅσα ἐλέχθησαν οὐδεμίαν ὑπόστασιν ἔχουσι· ἀλλ' ἡ ἀνάμιξις τῆς δικαιοσύνης δίδει ἀρκούντως σημασίαν εἰς τὰς διαδιδομένας φήμας, ἵνα ἐπαναλαμβάνηται μετ' ἐπιτάσεως καὶ νὰ εἶνε ἀντικείμενον πάσης ὁμιλίας. Ἀπεφασίσθη νὰ προσδοθῶσιν εἰς τὴν χημικὴν ἀνάλυσιν καὶ τὰ ἐντόσθια τοῦ ἀποβιώσαντος ἐνεπιστεύθησαν εἰς σοφοὺς εἰδικούς. Ἐπιστημονικῶς δὲ ἀποδείκνυται ὅτι ὁ θάνατος δὲν προῆλθεν ἐξ οὐδενὸς νοσηροῦ φυσικοῦ αἰτίου. Κατὰ τὰς διασπειρομένας φήμας ὁ κ. Α... μετέβη τὴν προτεραίαν τοῦ θανάτου του εἰς Βρυξέλλας, ἵνα συμβουλευθῇ τὸν κ. Π... δικηγόρον, ὅπως κινήσῃ δίκην κατὰ τοῦ υἱοῦ του διὰ σύνταξιν διατροφῆς.

Ἰδοὺ τὰ ἐξακριβωθέντα ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης:

Ὁ κ. Χ... τῆς Ἀμβέρσης διετέλει εἰς στενωτάτας σχέσεις μετὰ τῆς οἰκογενείας Ζ... Ἡ σύζυγός του ἀπέθανεν ἀπροόπτως· μετ' οὐ πολὺ ὁ κ. Ζ... ἀπέθνησκε καὶ αὐτός, οἱ δύο δ' ἐπιζήσαντες (κ. Χ καὶ Κα Ζ) συνεζεύχθησαν.

Ἡ νέα κ. Χ... εἶχεν ἀδελφήν, ἥτις εἶχεν ἀσφαλίσῃ ἑαυτὴν εἰς ἀσφαλιστικὴν περὶ ζωῆς ἑταιρείαν πρὸς ὄφελος τῆς κ. Χ... ἀντὶ 100,000 φράγκων· ἡ ἀδελφὴ αὕτη δὲν ἐβράδυνεν ἀποθνήσκῃ.

Ἐπὶ τέλους ὁ κ Α... θεῖος ἐκ μητρὸς τῆς κ. Χ... εἶχε καταστήσει γενικὸν κληρονόμον μίαν δεσποινίδα, ἥτις εἶχε θυγατέρα.

Αὐτὰ εἰσὶ τὰ γεγονότα τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ ἐκείνων, οἵτινες διασπείρουσι τὴν φήμην σκοτεινοῦ δράματος, τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχουσιν ἢ μόνον φαινόμενα, διότι οὐδὲν ἀναιρεῖ τὴν βεβαιότητα δικαστικῆς ἐξελέγξεως, ἀποδεικνυούσης τὴν ἀνακρίβειαν τῶν ἀπαισίως κυκλοφορούντων θρύλλων.

Σημειωτέον πρὸς τούτοις, ὅτι ἄχρι τοῦδε ἡ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρεία ἀποποιουμένη νὰ πληρώσῃ τὰ ποσὰ, δι' ἃ πλέον ἢ εἷς ἐκ τῶν ἀλλήλων θανάτων τὴν ἀποκαλοῦσιν ὀφείλεται, δὲν αἰτιᾶται δολοφονίαν τῶν ἀσφαλισθέντων προσώπων. Ἐπικαλεῖται μόνον ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ νοσῶδες τῆς διαμονῆς, ἔνθα οἱ θάνατοι συνέβησαν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΠΥΡΕΤΟΣ.

Ἡ «Ἔξτραμπλατ» ἀναφέρει τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, καθ' ὃ κατὰ τὸ ἐπίσημον δεῖπνον, ὅπερ παρετέθη τῇ 1)13 ἀπριλίου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Hôtel Metropole, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, προεδρεύων, ἐξέφρασε κατὰ τὰς συνήθεις ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ προπόσεις ὅτι χαίρει ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐθεώρησε πρέπουσαν τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ στόλου. Διὰ τῆς ἐνισχύσεως ταύτης ἡ Ἀγγλία οὐδεμίαν ξένην χώραν ἀπειλεῖ· τοὐναντίον δὲ ἡ Ἀγγλία δέον νὰ ἦναι ἰσχυρὰ πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἀλωβήτου. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀρίστη πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας εἶνε ἡ ἐνίσχυσις τοῦ πρώτου ἀμυντικοῦ αὐτῆς μέσου, τοῦ στόλου.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ.

Κατὰ τὰς ἐκ Πετρουπόλεως εἰδήσεις τοῦ «Ν. Ε. Τύπου», οἱ καλὰς πληροφορίας ἔχοντες κύκλοι βεβαιοῦσιν ὅτι πᾶσαι αἱ περιαδόμεναι φῆμαι περὶ τῆς συνεντεύξεως τῶν αὐτοκρατόρων εἶνε πρὸς τὸ παρὸν ἀβάσιμοι. Ὡσαύτως ψευδὴς εἶνε καὶ ἡ ἐν Πετρουπόλει κυκλουμένη φήμη, ὅτι οἱ αὐτοκράτορες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας θὰ παρίσταντο κατὰ τὰ ἐν Σμολένσκῃ γυμνάσια. Ἡ εἴδησις αὕτη εἶνε τοσοῦτῳ μᾶλλον ἀβάσιμος, ὅσῳ τὸ ἀρχαῖον ἔθιμον τοῦ νὰ προσκαλῶνται κατὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ξένοι μονάρχαι ἐγκαταλείφθη καθ' ὁλοκληρίαν.

—Τὰ «Οἰκονομικὰ Νέα» παραδέχονται ὡς διδόμενον ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁμολογιούχων θ' ἀπολήξῃ εἰς συμβιβασμὸν συμφέροντα καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅτι δὲ τὰς δραπάνας τῆς καταβάσεως θὰ καταβάλῃ ἡ προσκαλέσασα αὐτοὺς ἑλληνικὴ κυβέρνησις.

—Τὰ ρωσσικὰ φύλλα σχολιάζουσιν εὐμενῶς τὴν συνέντευξιν τῆς Ἐνετίας. Ἰσχυρίζονται ὅτι διὰ τῆς προσεγγίσεως τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ἡ πολιτικὴ τῆς Εὐρώπης διηυκρινίσθη τοσοῦτον, ὥστε πάντες οἱ εἰρηνόφιλοι θὰ χαρῶσιν, ἐὰν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀπήλλαξε διὰ ζώσης τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν καὶ συνετέλεσεν οὕτως ὅπως ἀνακουφισθῶσι τὰ βάρη τῆς Ἰταλίας. Ἐν γένει τὰ ρωσσικὰ φύλλα πρὸς τὴν προσέγγισιν τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων συνδέουσιν ὄψιν ἀφοπλισμοῦ. Τὰ «Νέα» καὶ αἱ «Εἰδήσεις τῆς Πετρουπόλεως» ἀνακινοῦσι τὸ ζήτημα τῆς ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν ἐρίδων ὑπὸ διαιτητικοῦ δικαστηρίου.

—Βεβαιοῦται ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἀναχωρεῖ κατευθυνόμενος εἰς τὰ λουτρὰ τοῦ Αἶξ Λὲ-Μπαίν, ὅπου θὰ διαμείνῃ ἐπὶ ἕνα μῆνα. Ταυτοχρόνως ἀναχωροῦσιν ἡ βασίλισσα καὶ ἡ βασιλόπαις Μαρία εἰς Πετρούπολιν ὅπως παραστῶσιν εἰς τοὺς γάμους τῆς μεγάλης δουκίσσης Ξενίας, δευτεροτόκου θυγατρὸς τοῦ Τσάρου μετὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς Μιχαήλοβιτς. Τὴν ἀντιβασιλείαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ βασιλέως θ' ἀναλάβῃ ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὅστις μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ βασιλέως θὰ ταξειδεύσῃ μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας Κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν δὲ ἑορτὴν τοῦ βασιλέως πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια θὰ ἐκδράμῃ διὰ τῆς θαλαμηγοῦ Σφακτηρίας μέχρι Κερκύρας.

—Σπανίως θάνατος συνεκίνησε τόσον τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ὅσον ὁ τοῦ βουλευτοῦ Ἄργους καὶ ἀντιπλοιάρχου τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ Ἠλία Κανελλοπούλου. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἠλιάσκα ὁ Κανελλόπουλος ἐθεωρεῖτο ἐν γένει ὡς ὁ θεωρητικῶς κάλλιον μεμορφωμένος ναυτικός. Περιπλεύσας τὴν γῆν ἐπὶ γαλλικοῦ πολεμικοῦ σκάφους, ἐγίνωσκε καλῶς ξένας γλώσσας, συνέταξε δὲ καὶ πραγματείας λόγου ἀξίας. Πολλοὶ ἐφρόνουν ὅτι ἔμελλε νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ναυτικοῦ. Ἀνηρπάγη μόλις πεντηκοντούτης. Τὴν κηδείαν του ἠκολούθησαν οἱ ὑπουργοί, ὁ βασιλόπαις Γεώργιος καὶ οἱ ἡγέται τῶν διαφόρων μερίδων.

—Ὡς βεβαία ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐπανάληψις τῶν μεταξὺ Ρωμυνίας καὶ Ἑλλάδος διπλωματικῶν σχέσεων.

—Λίαν αἰσιαι εἶνε οἱ ἐλπίδες περὶ τῆς μελλούσης ἐσοδείας τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἐν Θεσσαλίᾳ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΝΕΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΟΥΣ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ἐνῷ ὁ σουηδὸς θαλασσοπόρος Φριτζιὼφ Νάνσεν πλανᾶται ἐν ταῖς πολικαῖς θαλάσσαις ἀγωνιζόμενος, ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς γῆς, εἰς ὃ πολλοὶ ἀποπειραθέντες νὰ προσπελάσωσιν, εὗρον οἰκτρὸν ἐν ταῖς ἀξένοις καὶ παγεραῖς ἀρκτικαῖς χώραις θάνατον, νέα ἀγγέλλεται ἐκδρομὴ πρὸς τὰς πολικὰς χώρας, μέλλουσα ν' ἄρξηται πάλιν ἐκ Νορβηγίας. Τῆς ἐκδρομῆς ταύτης θὰ μετάσχωσι δέκα καὶ ἓξ ἄτομα, ὧν οἱ 5 Ἀμερικανοὶ καὶ οἱ 11 Νορβηγοί, ἡγουμένου τοῦ Οὐάλτερ Οὐέλμαν, ἀτρομήτου θαλασσοπόρου, τὸ σχέδιον τοῦ ὁποίου οὐσιωδῶς διαφέρει τῶν μέχρι τοῦδε εἰς τὸν Βόρειον Πόλον διαγνωσθέντων ταξειδίων.

Ὁ κ. Οὐέλμαν θὰ ταξειδεύσῃ κατὰ τὸ θέρος, ὅπως ἐπωφεληθῇ ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς καλοκαιρίας, ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν θερμοκρασίαν. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ὑλικὸν τῆς ἐκδρομῆς, τοῦτο ἐξελέγη μετὰ μεγίστης φροντίδος ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς νεωτέρας τελειοποιήσεις. Οὕτως αἱ λέμβοι καὶ τὰ ἕλκυθρα εἶναι κατεσκευασμένα ἐξ ἀργιλίου, τοῦ λίαν ἐλαφροῦ τούτου μετάλλου, ὅπερ, ἐνῷ εἶναι τόσον στερεόν, ὅσον καὶ ὁ σίδηρος, εἶναι τρὶς τούτου κουφότερον· τὰ ἕλκυθρα εἶναι ἰδιαζούσης κατασκευῆς, φέροντα ἕκαστον ἓξ ἐπιβάτας καὶ δυνάμεθα νὰ μετατραπῶσιν ἐν ἀνάγκῃ εἰς λέμβους· ἕλκουσιν δὲ μόνον 65 λίβρας καὶ σύρονται ὑπὸ κυνῶν ἐκ Βελγίου, δυναμένων ν' ἀντιστῶσιν εἰς τὸν κάματον μᾶλλον τῶν κυνῶν τῶν Ἐσκιμώων, οἵτινες εἶναι μὲν ἀναπόφευκτοι τὸν χειμῶνα, ὡς ἀντέχοντες κατὰ τοῦ ψύχους, τὸ θέρος ὅμως δὲν παρέχουσι τὰ πλεονεκτήματα τῶν βελγικῶν.

Οἱ θαλασσοπόροι οὗτοι ἐλπίζουσιν ὅτι θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς Νορβηγίαν τὸν προσεχῆ ὀκτώβριον· οὐχ ἧττον θὰ συμπαραλάβωσι πάντα τὰ χρειώδη ὅπως διαχειμάσωσιν ἐν μέσῳ τῶν πάγων. Θ' ἀποπλεύσωσι δὲ τῇ 12)24 προσεχοῦς Ἀπριλίου ἐξ Ἀαλεσούνδης ἐπιβαίνοντες τοῦ πλοίου Ραγκνβάλδ Γιαρδ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς κ. Οὐέλμαν φρονεῖ ὅτι περὶ τὴν 10ην Μαΐου θὰ φθάσῃ εἰς Σπιτσβέργην, διατρέχων τὸ ἥμισυ τῆς ἀποστάσεως τῆς Νορβηγίας ἀπὸ τοῦ Πόλου, ὑπολειπομένων εἰσέτι 700 μιλίων μέχρι τοῦ τέρματος, εἰς ὃ κατευθύνεται, ἅτινα ἐλπίζει νὰ διατρέξωσιν ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν. Τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου ὑπολογίζονται εἰς 5,000 λ. στερλ.

Κύριός τις, μέλλων νὰ ἐξέλθῃ εἰς περίπατον, ἐζήτησε νὰ τῷ φέρωσι τὰ ὑποδήματά του.— «Διατί δὲν εἶναι παστρικά, ἐρωτᾷ τὸν ὑπηρέτην του. — Διότι ἐνόμισα περιττὸν νὰ τὰ καθαρίσω, ἀφοῦ θὰ λασπωθοῦν τώρα ἀμέσως.» Μετά τινας ὥρας, ἐπιστρέψαντος τοῦ οἰκοδεσπότου, ἐζήτησεν ὁ ὑπηρέτης τοῦ κλειδίον τοῦ ἑρμαρίου.— «Τί θὰ τὸ κάμῃς ἠρώτησεν οὗτος. — Θὰ προγευματίσω. — Ἀ! εἶναι περιττὸν νὰ λάβῃς τοῦτον τὸν κόπον διότι μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας θὰ πεινάσῃς πάλιν.» —

«Σᾶς ἐκούρασα, Κυρία μου! εἶπε πρός τινα νέαν φιγουρίνιόν τι τοῦ συρμοῦ ἔν τινι χορῷ — Διόλου, Κυριέ μου, ἀπεκρίθη αὕτη, καθ' ὅτι ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ μὲ χορεύσῃ ὁ ἐλαφρότερος Κύριος.—Ὦ! ἡ καλωσύνη σας, ἀνταπεῖπεν ὁ νέος, πιστεύσατέ με, Κυρία μου, ὅτι καθεὶς χάνει τὴν βαρύτητά του πλησίον σας.»

Τέσσαρά τινα ἀπαιτοῦμεν ἀφεύκτως παρὰ τῶν γυναικῶν: Νὰ ἔχωσιν ἀρετὴν εἰς τὴν καρδίαν, σεμνότητα εἰς τὸ μέτωπον, γλυκύτητα εἰς τὰ χείλη, καὶ χεῖρας ἐργατικάς.

Ἔλεγέ ποτε δοκησίσοφός τις πρὸς τὸν ποιητὴν Θεόφιλον: «Ἔχεις τόσον πολὺν νοῦν, τί κρῖμα ὅμως νὰ μὴ εἶσαι σοφός! — Εἶσαι τόσον πολὺ σοφός, ἀπήντησεν ὁ ποιητής· τί κρῖμα ὅμως νὰ μὴ ἔχῃς νοῦν!»

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 18—20 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 11—12
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ 22.
Σησάμια, πρὸς γρ. 3—10 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 40 παρ. ἡ ὀκά. ὀκάν.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1)2 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 14—16 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1)2.
Βρώμη, πρὸς 13 1)2 τὸ κοιλόν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 16 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 16—17 ἡ λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 328 τὸν σάκκον.
Καφφές, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 185 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1)2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σταφὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν ἁγ. Λαζάρου οἰκίᾳ τῆς Κυρίας Αἰκ. Μικελλίδου κατασκευάζεται καὶ πωλεῖται χονδρικῶς ὑπὸ τοῦ κ.

Π. ΡΟΚΚΑ

οἰνόπνευμα ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ ἀδόλου κατασκευῆς πρὸς 7 γρ. τὴν ὀκᾶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἂς δοκιμάσωσι καὶ θέλουσι μείνῃ πληρέστατα εὐχαριστημένοι.

Ἐν Λάρνακι τῇ 2)14 Ἀπριλίου 1894.

ZHTEITAI ἀριστερὸς ψάλτης διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἁγ. Λαζάρου. Ὁ βουλόμενος ἂς κάμῃ τὴν αἴτησίν του πρὸς τὴν ἐπιτροπήν.

THE RALEIGH CYCLE COMPANY LTD NOTTINGHAM.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ 1894.

Τὰ ποδήλατα τῆς ἄνω εἰρημένης ἑταιρείας ἀνῆλθον ἐφέτος εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ. Ἐν τῇ ΕΚΘΕΣΕΙ δὲ τοῦ ΣΙΚΑΓΟΥ ἔτυχον τῶν πρώτων βραβείων διά τε τὴν στερεότητα, τὸ ἄριστον ὑλικὸν τῆς κατασκευῆς, τὴν ταχύτητα καὶ κομψότητα.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπολαύσωσι τῆς λαμπρᾶς διασκεδάσεως τῆς ποδηλασίας, ἂς σπεύσωσι νὰ προμηθευθῶσι ποδήλατα ἐκ τῆς ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον τῷ μόνῳ ἐν Κύπρῳ Πράκτορι Κῳ ΙΑΚΩΒῼ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Εἰς Λάρνακα.

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἔχω ἅμαξαν, δεχομένην ἐπιβάτας διὰ Λευκωσίαν καὶ τἀνάπαλιν, ταύτην δὲ δύναμαι νὰ δώσω ὑπ' ἐνοίκιον καὶ διὰ πᾶν ἄλλο μέρος τῆς νήσου. Ἡ ἐν λόγῳ ἅμαξά μου εἶνε λίαν εὐρύχωρος καὶ στερεωτάτη, σύρεται δὲ ὑπὸ ταχυτάτων ἵππων. Οἱ προσερχόμενοι θὰ εὑρίσκωσι περιποίησιν ἔκτακτον.

Περισσότεραι πληροφορίαι ἐν τῷ καφφενείῳ τοῦ κ. Π. Σάρδου.

Ἐν Λάρνακι τῇ 10ῃ Ἀπριλίου 1894.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

Οἱ θέλοντες ἁμάξας δι' ἐνοικίασιν δύνανται ν' ἀποτείνωνται πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει νὰ προμηθεύῃ τοιαύτας εἰς τιμὰς μετριωτάτας καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ.

Ἐν Λάρνακι τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1894.
ΣΠΥΡΟΣ Μ. ΧΕΙΜΩΝΙΔΗΣ.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐτικέτται καπνοῦ, ἐνοικιαστήρια, χρεωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνητικά, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλότυπα, φορτωτικαὶ κλπ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡᾼ

ΚΕΦ. VI.
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

I.

Δὲν τὸ ἀναγνωρίζω, καὶ ἂν συγκατένευσα νὰ προσέλθω ἐνώπιον αὐτοῦ, εἶνε διὰ νὰ σοὶ εἴπω ὁποίαν ἀξίαν δύναται νὰ ἔχῃ.

— Συγγνώμην, πρίγκηψ, εἶπε, μετ' ἄκρας σωφροσύνης, ὁ Δοὺξ δὲ Καδοβάλ, συγγνώμην. Ἀφήσατέ με πρῶτον νὰ σᾶς ὑποδείξω τὴν μόνην ἐρώτησιν, εἰς ἣν νομίζω, ὀφείλετε ν' ἀπαντήσητε χάριν τῆς ἀτομικῆς ὑμῶν ἀξιοπρεπείας, πρὶν ἢ προβῆτε εἰς διαμαρτυρήσεις.

— Τὴν ἀτομικήν μου ἀξιοπρέπειαν! Σ' εὐχαριστῶ ἐπιεικὴ Δούξ, ἀλλὰ τί σὲ μέλλει περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας μου;

— Ἀναμφιβόλως, θὰ μὲ παρεξηγήσητε πρίγκηψ, ἀλλὰ θέλω νὰ σᾶς εἴπω ὅτι, ἐπειδὴ παρουσιάζεται περίστασις, ἴσως ἡ ὑμετέρα Ὑψηλότης δὲν θὰ ἔπραττε κακῶς νὰ ἐκθέσῃ καὶ δημοσίᾳ τὰ αἴτια, ἅτινα τὴν ἔπεισαν νὰ πυροβολήσῃ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου . . . .

— Ἀρκεῖ τόση εὐγλωττία, γέρων ὑποκριτά· Ἐπυροβόλησα κατὰ τοῦ πολυτίμου ναύτου, διότι οὕτως ἠθέλησα, τὸν ἐσημάδευσα δὲ ὅσον ἠδυνάμην καλήτερον, καὶ τὸ ἐπέτυχον πρὸς μεγάλην μου εὐχαρίστησιν. Ἀλλὰ τί σὲ μέλλει τέλος πάντων, μήπως εἶνε ἀνάγκη νὰ σοὶ δώσω τοιοῦτον λογαριασμόν;

Ἐν τῷ ἅμα χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ τὸν ἀκούσῃ περισσότερον, ὁ μέγας καγκελλάριος μετέβαλεν ὕφος καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν εἰσαγγελέα.

— Ἠκούσατε, εἶπε δι' αὐστηρᾶς φωνῆς πλήρους ἐξουσίας, τὴν ἀπάντησιν, ἣν ὁ κατηγορούμενος ἔδωκεν εἰς τὴν ἐρώτησίν μου. Μεταφέρατε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῆς συνεδριάσεως μετὰ μεγάλης ἀκριβείας τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα, χωρὶς ν' ἀφαιρέσητε τίποτε, χωρὶς νὰ προσθέσητε λέξιν τινά. Μετὰ ταῦτα, θέλετε τὰ ἀναγνώσῃ, καὶ τὸ δικαστήριον τότε θὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν διὰ τῆς ἐνόρκου μαρτυρίας τοῦ προέδρου.

Ἐνῷ ἐγίνετο ἡ νόμιμος καὶ σπουδαία αὕτη τυπικότης, ὁ δὸν Φραγκῖσκος γενόμενος πρὸς στιγμὴν ἔκπληκτος, ἐκ τῆς αἰφνιδίου μεταβολῆς τοῦ τρόπου τοῦ γέροντος δουκός, ἤρξατο κατόπιν νὰ ἐπιτίθηται κατὰ τῶν δικαστῶν, ὑβρίζων τὸν μέν, κακολογῶν τὸν δέ, χωρὶς νὰ ὑποπτεύσῃ κἂν, ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὴν διάκρισίν των, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ἡ κατηγορία ἡ ἐπικινδυνωδεστέρα δι' αὐτὸν ἦτο ἐκείνη, περὶ ἧς οὐδεὶς λόγος ἐγένετο. Ὁ δὸν Φραγκῖσκος δὲν ἐσιώπα εἰσέτι καὶ ἐξηκολούθει νὰ ἐξυβρίζῃ τοὺς δικαστάς, ὅτε εἷς τούτων ὁ κόμης τῆς Ἀλμεΐδας δικαίως ἀγανακτήσας τὸν διέταξε νὰ σιωπήσῃ. Ἀλλ' ὁ πρίγκηψ ἐγερθεὶς δι' ἀποτόμου κινήματος ὡς νὰ ἤθελε νὰ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτοῦ, καὶ διὰ τρεμούσης ἐκ τῆς ὀργῆς φωνῆς:

Σύ, δικαστής μου! ἐκραύγασε, δείξας αὐτῷ τὸν γρόνθον, σὺ ὅστις ἐπώλησας τὴν Πορτογαλλίαν τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς Ἄγγλους; Ναί, ναί, κίνει χεῖράς τε καὶ πόδας ὅσον θέλῃς ἐπὶ τῆς ἕδρας σου. Ἐγὼ θ' ἀποδώσω δικαιοσύνην εἰς σέ, ὅστις ἔχεις τὴν αὐθάδειαν καὶ ἀπαιτεῖς νὰ τὴν δώσῃς εἰς πρίγκηπα βασιλικοῦ αἵματος τῆς Βραγάνσης! Εἰπέ μοι, πόσα ἔλαβες εἰς τὸ μεριδιόν σου ἀπὸ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν βασιλέα τῆς Βρεττανίας διὰ ν' ἀπατήσῃς τὸν πατέρα μου νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν τοῦ Μεθουέν;

— Πρίγκηψ, διέκοψε παρευθὺς ὁ μέγας καγκελλάριος, ὅστις εἶχεν ἤδη ὑπογράψῃ τὴν ἔνορκον μαρτυρίαν. Αἱ ὕβρεις, τὰς ὁποίας ἐκστομίζετε, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσουν, καὶ ἐὰν ἐπιμένητε ἀκόμη, τὸ δικαστήριον θὰ περιέλθῃ εἰς ἀνάγκην νὰ διατάξῃ τὴν ἐκδίωξίν σας.

— Πήγαινε καὶ σὺ εἰς τὸν διάβολον μὲ τοὺς δικαστάς σου, καὶ μὲ τὴν συνεδρίασίν σου. Δὲν βλέπω ὁποῖον αἴτιον θὰ μὲ ἀναγκάσῃ νὰ μείνω περισσότερον ἐδῶ. Ἰδού, ἀναχωρῶ, καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς φρουρούς: Ἐμπρός, κύριοι εἶπε, συνοδεύσατέ με.

— Ἐξαίρετα, εἶπε τότε καθ' ἑαυτὸν ὁ μέγας καγκελλάριος, ὅτε ὁ δὸν Φραγκῖσκος, ἀφοῦ ἐποίησε καὶ ἄλλους ὑβριστικοὺς μορφασμοὺς διέσχισε τὸν οὐδὸν τῆς αἰθούσης καὶ ἐγένετο ἄφαντος· ἔχομεν τὴν ὁμολογίαν του, καὶ ποίαν ὁμολογίαν! Ἄχρηστον λοιπὸν ν' ἀκούσωμεν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Καμεὲν ὡς μάρτυρας τοῦ φόνου. Τότε ὡς ἀρχηγὸς τῆς συνεδριάσεως, ἀπεκαλύφθη καὶ εἶπε:

— Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τὸ δικαστήριον διακηρύττει τὴν ἀποπερατωθεῖσαν προανάκρισιν, καὶ ἀναβάλλει τὴν δίκην διὰ τὴν αὔριον, τὴν 10ην τῆς πρωΐας διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐκθέσεις καὶ αἰτήσεις τοῦ εἰσαγγελέως.

V.

Δύο ὥρας μετὰ ταῦτα μετέβη παρὰ τῷ βασιλεῖ, τῷ ἐξέθηκε τὰ συμβάντα τῆς συνεδριάσεως καὶ ἔλαβε τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Τὴν ἐπαύριον ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπῄτει τὴν τοῦ νόμου ἐφαρμογὴν ἐναντίον τοῦ πρίγκηπος ἐπὶ θανατικῇ ποινῇ, καὶ μετὰ βραχεῖαν συνδιάσκεψιν τὸ δικαστήριον ἀπονέμων δικαιοσύνην, κατεδίκασε τὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα τὸν πρίγκηπα δὸν Φραγκῖσκον τῆς Βραγάνσης εἰς ἀποκεφάλισιν.

(ἀκολουθεῖ)